

er ikke rigtigt!). Det er ikke det ærede Medlem, der har Ordet, det er mig. Sundhedsstyrelsen gik den Vej at spørge Farmaceutforeningen om, hvor han havde haft Plads, og fik den Oplysning, at han i de senere Aar — fra 1. November 1915 op til Dags Dato — havde haft Plads paa Koldby Apotek fra 1. November 1915 til 1. Februar 1916 og paa Gørding Apotek fra 1. November 1917 til 1. Februar 1918, altsaa to korte Tidsrum. Skrivelsen lød saaledes: „Vi skal meddele, at cand. pharm. Max Jantzen, saa vidt kan ses, har gjort Tjeneste nogle faa Maaneder i Løbet af de senere Aar“, nemlig de to Tidsrum, som jeg her nævnte, altsaa i Tiden fra 1915 lige op til Nutiden. Jeg forstaar derfor ikke, at det ærede Medlem kan bruge Ordet „vilkaarlig“, naar man spørger de to Steder, hvor han, efter hvad Farmaceutforeningen har oplyst, har faaet sin Uddannelse i de senere Aar. Det ærede Medlem siger saa videre: Man spurgte kun de to Mænd, man spurgte ikke alle Stedets Mænd. Jeg forstaar ikke det ærede Medlem. Er det det ærede Medlems Mening, at man, naar man skal indhente Oplysninger om en Farmaceuts Kvalifikationer, skal spørge alle Stedets Mænd. Det ærede Medlem protesterer, ser jeg og hører jeg. Jeg vil derfor med Formandens Tilladelse læse det paagældende Stykke i Fortrykket op: „Man spurgte sig ikke for der, men man spurgte vilkaarligt i to Apoteker, hvor Hr. Max Jantzen havde vikarieret i Tiden under Krigen. Man spurgte ikke alle Stedets Mænd, men kun to, og disse to svarede negativt.“*) Naar man ikke længere kan stole paa det stenografiske Referat, ved jeg ikke, hvad man kan stole paa. Det ærede Medlem siger, at de svarede negativt. Det er, som man tager det. Den ene svarede nej, han kunde ikke anbefale ham. Den anden svarede nærmest nej.

Det ærede Medlem kom ind paa en Beklagelse over Sundhedsstyrelsen, men udtalte, at det gjaldt selvfølgelig ikke hele Sundhedsstyrelsen. Jeg forstaar heller ikke her det ærede Medlem. Vi har ellers været enige om, at det er uheldigt, at en enkelt Mand har Afgørelsen, og at det er godt, at det er Kommissioner, der har Afgørelsen. Her har man overladt Afgørelsen til en Kommission; det er den Ga-

ranti, man kan forlange, videre kan man ikke komme. Vi skal vel ikke gaa bort fra Afgørelse ved Kommissioner og vende tilbage til Enkeltmandsafgørelser, blot fordi det ærede Medlem i dette Tilfælde er i Uoverensstemmelse med Sundhedsstyrelsen. Det ærede Medlem siger ganske vist, at han ved, at det er ikke Sundhedsstyrelsen, og man faar det Indtryk, at han ved det ganske positivt. Det forbauser mig noget. Den Skrivelse, jeg har faaet fra Sundhedsstyrelsen, tilkendegiver sig som Udtryk for Formanden og Næstformanden og for de to Konsulenters Opfattelse. Det er mit Indtryk. Det ærede Medlem siger ganske vist: „Men man ved, at undertiden kan en kollegial Styrelses Skridt fra en enkelt Side indenfor dens Midte ledes paa en saadan Maade, at til sidst den hele Institution staar bundet“. Det er rigtigt. Det ærede Medlem føjede oven i Købet til, at vi kender saadanne Tilfælde. Det er rigtigt. Vi kender Tilfælde, hvor en enkelt Mand indenfor et Parti optræder saaledes, at han undertiden forveksler sig selv med hele Partiet og derfor mener, at man skal lyde ham. Det kender vi. Men naar det ærede Medlem fremkommer med den Sigtelse mod Sundhedsstyrelsen, at den ledes af en bestemt Side, maa jeg saa ikke bede det ærede Medlem om her i Tinget tydeligt og klart at sige, fra hvilken Side i Sundhedsstyrelsen man har haft noget imod cand. pharm. Max Jantzen. Lad os høre det, saaledes at vi kan undersøge det. Sig, hvem det er indenfor Sundhedsstyrelsen, der her har gjort sin Magt gældende. Der er dog ingen Mening i blot at sige: Ja saadan Afgørelse kan vi ikke lægge Vægt paa, thi vi kender jo alle eneraadende Herrer, som vil herske baade i Kommissioner og i Partier, maa- ske oven i Købet ogsaa i Regeringer. Naar derfor det ærede Medlem sluttede med, at han haabede, at den højtærede Justitsminister, idet han vidste, at Justitsministeren havde et Ønske i saa Henseende, kunde genoprette den saaledes tilvejebragte Skade, saa tror jeg, det ærede Medlem noget har misforstaaet mig. I alt Fald er jeg klar over, at Kandidat Jantzen, som jeg ogsaa har talt med, er fuldstændig klar over min Stilling, at der selvfølgelig ikke fra min Side kan være Tale om at genoprette det, som her er sket, for jeg anser det som fuldt rigtigt, men at jeg derimod i Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg begyndte med, interesserer mig for Kandidat Jantzen, og at hvis jeg kan være ham behjælpelig med at faa en

*) I Tidenden Sp. 453 staar — som af Justitsministeren citeret —: „Man spurgte ikke alle Stedets Mænd, men kun to.“ Et fornyet Gennemsyn af det stenografiske Manuskript viser, at Taleren (Rode) har sagt: „Man spurgte ikke alle Steder, men kun to.“